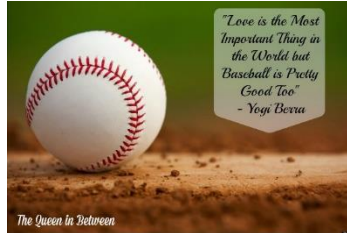

For the Love of the Game: A Chabad Approach to the Essence of the Soul

1) <http://blog.eastbay.com/all/what-does-for-the-love-of-the-game-mean/>

You've heard the term "For the Love of the Game," but what does it really mean?

The love for the game is shown differently by every person. It can mean playing late nights on the playground, waking up before the sunrise to get some extra shooting in, extra line drills after everyone else has gone home from practice, or sleeping with the ball in your hands every night. There are countless ways that the love for the game is shown, but when you pick up the ball and just get that feeling, you know you have the love for the game.

2) Dr. Jonathan Haidt, *The Righteous Mind* (2012), 25-29

I started writing very short stories about people who do offensive things, but do them in such a way that nobody is harmed. I called these stories "harmless taboo violations,"

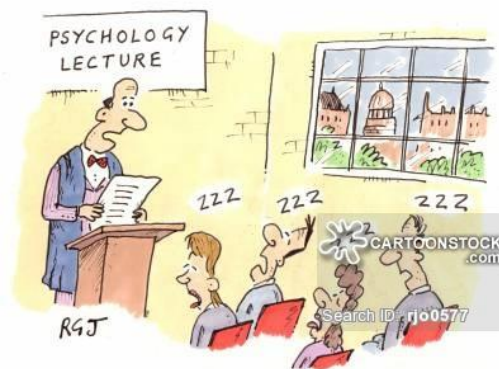
and you read two of them at the start of this chapter (about dog-eating and chicken- . . . eating). I made up dozens of these stories but quickly found that the ones that worked best fell into two categories: disgust and disrespect. If you want to give people a quick flash of revulsion but deprive them of any victim they can use to justify moral condemnation, ask them about people who do disgusting or disrespectful things, but make sure the actions are done in private so that nobody else is offended. For example, one of my disrespect stories was: "A woman is cleaning out her closet, and she finds her old American flag. She doesn't want the flag anymore, so she cuts it up into pieces and uses the rags to clean her bathroom."

My idea was to give adults and children

....

But something even more interesting happened when I or the other interviewers challenged these invented-victim claims. I had trained my interviewers to correct people gently when they made claims that contradicted the text of the story. For example, if someone said, "It's wrong to cut up the flag because a neighbor might see her do it, and he might be offended," the interviewer replied, "Well, it says here in the story that nobody saw her do it. So would you still say it was wrong for her to cut up her flag?" Yet even when subjects rec-

ognized that their victim claims were bogus, they still refused to say that the act was OK. Instead, they kept searching for another victim. They said things like “I know it’s wrong, but I just can’t think of a reason why.” They seemed to be *morally dumbfounded*—rendered speechless by their inability to explain verbally what they knew intuitively.²⁹

"Today: The collective unconscious..."

3) Rabbi Zev Reichman, *Flames of Faith: An Introduction to Chasidic Thought* (2014), 115

Yechidah is the hidden part of the soul. Man himself is frequently unaware of it; it is a root motivation underlying much of one’s conscious thought. It is deeper than the subconscious, and it is totally united with the Almighty. This soul part is completely pure and constantly advocates virtue.

In Psalms it is written, *Ve-od me’at ve-ain rasha*, which literally means, “A little bit [of time] and there will be no more evil” (Ps. 37:10). However, Chasidim interpret the verse to mean that within every person “there is a little bit that is not evil.” Even when one commits many sins and it seems that the person is entirely corrupt there is a little bit that is faultless. A small part of the sinner always wanted and still desires holiness. This *od me’at*, “little bit,” is the voice of the *yechidah*. In Yiddish, this is called the *pintele yid*, the small and indestructible Jewish spark of faith.

Isaiah proclaims, *Ve-ammeich kullam tzaddikim*, “[Members of] Your nation are all righteous” (Isa. 60:21). This verse is also understandable in the light of *yechidah*. Since every Jew at his or her deepest level wants to serve God, from that perspective he or she never wanted to perform any sins and is completely saintly. Based on *yechidah*, all of Jewry is guaranteed a portion of eternal reward united in the perfect fellowship of pure virtue and total observance.²¹⁰

4) הושענות – אום אני חומה

אם אָני חוּמָה. בְּרַה פְּחֻמָּה. גּוֹלָה וְסוּרָה. דְּמָתָה לְתַמָּר. הִהְרִיגָה עָלַיָּךְ. וְנִחַשְׁבָּת כְּצֵאן טְבַחָה. זְרוּיָה בְּיַן מְכַעֲסִיָּה. חֲבוּקָה וְדְבוּקָה בְּךָ. טוֹעֵנָת עָלַיָּךְ. יַחֲדָה לִיחֲדָךְ. כְּבוּשָׁה בְּגוֹלָה

5) ליקוטי שיחות כד, שיחה לחג הסוגות

עבודת יום הכפורים, „אחת בשנה“,
היא עבודה שמצד דרגת ה„יחידה“²⁹
שבנפש, ההתקשרות של עצם הנשמה
עם עצמותו יתברך, „יחידה ליחודך“³⁰.
והעבודה בסוכות היא, שהתקשרות זו
עם הקדוש־ברוך־הוא תבוא לידי ביטוי
עד כדי כך שתקיף את היהודי כולו
בכל עניניו.

וזה מתבטא גם במצוות סוכה
כפשוטה – „בסוכות תשבו שבעת
ימים“³¹ – תשבו כעין תדורו³²: כל
פעולותיו היום־יומיות של האדם,
אכילה ושתיה וכדומה, מוקפים במצוות
הסוכה, שהרי זוהי המעלה של הסוכה³²
ביחס לטלית: הטלית מקיפה את ראשו
ורובו של היהודי, ואילו הסוכה מקיפה
גם את כל פעולתיו, ללא שום הגבלה.

6) תניא – שער

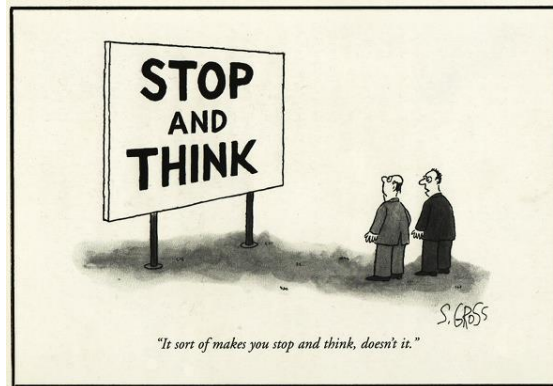
ספר לקוטי אמרים
חלק ראשון

הנקרא בשם
ספר של בינונים
מלוקט מפי ספרים ומפי סופרים קדושי עליון נ"ע מיוסד על פסוק כי קרוב אליך הדבר מאוד בפוך ובלבבך לעשותו.
לבאר היטב איך הוא קרוב מאוד בדרך ארוכה וקצרה בעזה"י

(7) תניא פרק יח

ולתוספת ביאור באר היטב מלת מאד שבפסוק כי קרוב אליך הדבר מאד וגו' צריך לידע נאמנה כי אף מי שדעתו קצרה בידיעת ה' ואין לו לב להבין בגדולת א"ס ב"ה להוליד ממנה דחילו ורחימו אפי' במוחו ותבונתו לבד אעפ"כ קרוב אליו הדבר מאד לשמור ולעשות כל מצות התורה ות"ת כנגד כולן בפיו ובלבבו ממש מעומקא דלבא באמת לאמיתו בדחילו ורחימו שהיא אהבה מסותרת שבלב כללות ישראל שהיא ירושה לנו מאבותינו רק שצריך להקדי' ולבאר תחלה באר היטב שרש אהבה זו ועניינה ואיך היא ירושה לנו ואיך נכלל בה גם דחילו...

ולכן מתלבש בה אור א"ס ב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה כלל ולכן כל ישראל אפילו הנשים ועמי הארץ הם מאמינים בה' שהאמונה היא למעלה מן הדעת וההשג' כי פתי יאמין לכל דבר וערום יבין וגו' ולגבי הקב"ה שהוא למעלה מן השכל והדעת ולית מחשבה תפיסא ביה כלל הכל כפתיים אצלו ית' כדכתיב ואני בער ולא אדע בהמות הייתי עמך ואני תמיד עמך וגו' כלומר שבזה שאני בער ובהמות אני תמיד עמך ולכן אפי' קל שבקלים ופושעי ישראל מוסרים נפשם על קדושת ה' על הרוב וסובלים עינוים קשים שלא לכפור בה' אחד ואף אם הם בורים ועמי הארץ ואין יודעים גדולת ה'. וגם במעט שיודעים אין מתבונני' כלל ואין מוסרי' נפשם מחמת דעת והתבוננות בה' כלל. אלא בלי שום דעת והתבוננות רק כאלו הוא דבר שאי אפשר כלל לכפור בה' אחד בלי שום טעם וטענה ומענה כלל והיינו משום שה' אחד מאיר ומחיה כל הנפש ע"י התלבשותו בבחי' חכמה שבה שהיא למעלה מן הדעת והשכל המושג ומובן

(8) רמב"ם הלכות גירושין פרק ב הלכה כ

ולמה לא בטל גט זה שהרי הוא אנוס בין ביד גוים בין ביד ישראל, שאין אומרי' אנוס אלא למי שנלחץ ונדחק לעשות דבר שאינו מחוייב מן התורה לעשותו כגון מי שהוכה עד שמכר או נתן אבל מי שתקפו יצרו הרע לבטל מצוה או לעשות עבירה והוכה עד שעשה דבר שחייב לעשותו או עד שנתרחק מדבר שאסור לעשותו אין זה אנוס ממנו אלא הוא אנוס עצמו בדעתו הרעה. לפיכך זה שאינו רוצה לגרש מאחר שהוא רוצה להיות מישראל רוצה הוא לעשות כל המצות ולהתרחק מן העבירות ויצרו הוא שתקפו וכיון שהוכה עד שתשש יצרו ואמר רוצה אני כבר גרש לרצונו

9) ליקוטי שיחות יא, שמות שיחה א' סעיף ז

— והרי מיבן ששוב (בעצם) אי אפ"ר
שר לו ליהודי לנגד להתקשרות זו"י,
מכיין שבמהותו ועצמותו הוא בחר
באלקות יי; ומה שבחיצוניותו אינו רר
צה לצאת מהגלות. היז היפך אמיתיות
בחירתו העצמית יי.

(59) ראה רמב"ם ספי"ב מהל' גירושין.

10) תורת מנחם תשי"ג, 187

ד. בחינת היחידה, שלמעלה מכחות הגלויים, מתבטאת בעבודה
של מסירת נפש, כיון שגם מסירת נפש היא למעלה מכחות הגלויים, טעם
ודעת, שהרי בשכל אין טעם על מסירת נפש (האמיתית) — לא לשם
שכר), והכח על מסירת נפש הוא מבחי' היחידה. ולכן דוקא בדורות
דעקבתא דמשיחא היא העבודה דמסירת נפש — בכדי לגלות בחינת
היחידה, ולהמשיך עי"ז בחינת יחיד, שתתגלה בביאת המשיח.

11) מאמר באתי לגני, תשי"א

וביאר אז מעלתו של הראשון שזהו אברהם אבינו, מפני עבודתו, ושהיתה עבודתו במס"נ.... דאברהם ידע שעיקר
העבודה הוא כמ"ש ויקרא שם בשם הוי' אל עולם, א"ת ויקרא אלא ויקריא...

הנה זהו הטעם שהמשכן ה' מעצי שטים דוקא, מפני שהכוונה הוא להפוך השטות דלעו"ז און דעם קאך פון נפש
הבהמית לשטות דקדושה

